

Μυστικά, ενοχές, εγκλήματα: Το συναρπαστικό «Καθρέφτες και Είδωλα» μπορεί να γίνει δικό σου!

SHARE+

Αφροδίτη Πρέβεζα

γράφει [#διαγωνισμός iPop.gr](#)

Μια γυναίκα μας αφηγείται μέσα απ' το κελί της την ιστορία της...
Μια ιστορία γεμάτη μυστικά, ψέματα, ενοχές κι εγκλήματα που αναζητούν τους δράστες τους.

Το «Καθρέφτες και Είδωλα» είναι το συγγραφικό ντεμπούτο της Έλενας Γκίκα Πετρούλακη, η οποία έγραφε από μικρή, ωστόσο, όπως λέει η ίδια, όλα αυτά τα χρόνια είχε δώσει προτεραιότητα στις σπουδές, την καριέρα και την οικογένειά της, όμως, τώρα ήρθε και ως συγγραφέας για να μείνει!

Ένα βιβλίο που σε κρατάει απ' την αρχή μέχρι το τέλος, ένα βιβλίο γεμάτο αναδρομές στο παρελθόν κι επιστροφές στο παρόν, που δεν θα σε κρατήσει σε εγρήγορση και δεν θα σου «επιτρέψει» να το αφήσεις απ' τα χέρια σου μέχρι να το διαβάσεις μέχρι το τέλος!

Η ζωή δε μένει ποτέ απλήρωτη κι αυτό είναι ένα μήνυμα που περνάει μέσα απ' το βιβλίο της η Έλενα Γκίκα Πετρουλάκη. Με αφορμή την κυκλοφορία του βιβλίου της πριν από λίγο καιρό, η συγγραφέας μιλάει στο iPop.gr για τον συμβολισμό της γυναίκας στις σελίδες του βιβλίου, για το τραυματικό παρελθόν ενός ανθρώπου που δεν σταματάει να τον ακολουθεί μέχρι και την τελευταία στιγμή...

1. Το «Καθρέφτες και Είδωλα» είναι το συγγραφικό σας ντεμπούτο, αν και γνωρίζουμε ότι σας άρεσε από μικρή να γράφετε ερασιτεχνικά. Τι σας παρακίνησε τη δεδομένη στιγμή να εκδώσετε ένα βιβλίο;

2. Νομίζω πως για όλα υπάρχει η σωστή στιγμή. Το να ολοκληρώσω και να εκδώσω ένα βιβλίο ήταν όνειρο ζωής από την εφηβεία μου ακόμα. Πάντα υπήρχε η ανάγκη να αποδράσω στον κόσμο της φαντασίας μου, να του δώσω ζωή και στη συνέχεια να τον μοιραστώ με τους άλλους. Ωστόσο, πάντα υπήρχε και κάποια άλλη προτεραιότητα. Σπουδές, καριέρα, οικογένεια... Κατάλαβα, όμως, πως όταν θέλουμε πραγματικά να κάνουμε κάτι, όταν είμαστε έτοιμοι να το κάνουμε, τότε, όχι μόνο βρίσκουμε τον χρόνο, αλλά και τις κατάλληλες συνθήκες. Πιστεύω πως το ότι αναβάλλουμε τα όνειρά μας επειδή προέχει κάτι άλλο, συμβαίνει απλά επειδή η επιθυμία μας να τα πραγματοποιήσουμε δεν είναι αρκετά δυνατή ώστε να μας κινητοποιήσει. Και δεν είναι αρκετά δυνατή γιατί συχνά ακυρώνεται ή αποδυναμώνεται από τους φόβους μας. Ιδιαίτερα όσον αφορά στη συγγραφή και την έκδοση ενός βιβλίου, ο φόβος της προσωπικής έκθεσης, της έκθεσης όχι μόνο των συγγραφικών ικανοτήτων σου, αλλά των βαθύτερων σκέψεων και συναισθημάτων σου, μπορεί να είναι καθηλωτικός. Χρειάστηκε να διανύσω μεγάλη διαδρομή ώστε να συμφιλιωθώ τόσο με τον εαυτό μου, ώστε να μη με τρομάζει η ιδέα να τον εκθέσω. Και η απόδειξη είναι πως ενώ βρίσκομαι σε μια περίοδο της ζωής μου με πολύ απαιτητική καθημερινότητα, τελικά βρίσκω το χρόνο και την ενέργεια να γράψω. Δεν μπορώ να προσδιορίσω τη στιγμή που κατέστη δυνατό αυτό. Ήταν μια μακροχρόνια και αργή διαδικασία. Υπάρχουν πάντως στιγμές που νιώθω πως κάθε βήμα μου μέχρι τώρα, κάθε εμπειρία μου, κάθε γεγονός που σημάδεψε τη ζωή μου, απλά με προετοίμαζαν για αυτό. Για τη στιγμή που θα ένιωθα έτοιμη να γράψω και να εκτεθώ μέσα από τα γραπτά μου.

3. Γιατί επιλέξατε να συμπεριλάβετε τόσους γυναικείους χαρακτήρες στο βιβλίο σας και τι συμβολίζουν;

4. Είναι αλήθεια πως οι γυναίκες κυριαρχούν στην πλοκή της ιστορίας. Θα έλεγα, όμως, πως οι γυναίκες κυριαρχούν και στη ζωή μας, με τη μορφή της μητέρας μας και τη σχέση που έχουμε μαζί της να διαπερνά και να επηρεάζει κάθε έκφανση της ταυτότητας μας. Το «Καθρέφτες και Είδωλα» το έχω αφιερώσει στη μνήμη της μητέρας μου και γενικά στη μητρότητα. Είναι, όμως, εμπνευσμένο από πολλές γυναίκες που επηρέασαν τη ζωή μου, μέσα από τη φιλία, τη συνεργασία, ή και τη συγγένεια. Γυναίκες που τις θαύμασα, που τις αντέγραψα, που τις στήριξα και που στηρίχτηκα πάνω τους σε δύσκολες εποχές. Πέρα από

την κεντρική ηρωίδα, τη Στέλλα, υπάρχουν πολλές άλλες στις σελίδες του βιβλίου που εκτός από τα συγκεκριμένα πρόσωπα, είναι ταυτόχρονα και ρόλοι. Μητέρα, κόρη, αδελφή, πεθερά, δασκάλα, φίλη, σύζυγος, ερωμένη. Κάθε μια τους έχει τις δικές της ανάγκες, προτεραιότητες και επιθυμίες και νομίζω πως όλες τους αποτελούν μικρά επιμέρους κομμάτια της κάθε γυναίκας.

5. **Ποιο είναι το μήνυμα που θέλετε να περάσετε μέσα απ' το βιβλίο σας;**
6. Υπάρχουν δύο μηνύματα, εξίσου σημαντικά. Πρώτον, πως όπως λέει και η Στέλλα, η ζωή δεν μένει ποτέ απλήρωτη. Τόσο το καλό όσο και το κακό, θα επιστρέψουν στην πηγή τους σε μια ατέρμονη διαδικασία δράσης και αντίδρασης. Δεύτερον, πως αν και δεν μπορούμε να ελέγξουμε τα γεγονότα της ζωής μας, μπορούμε να επιλέξουμε τους καθρέφτες μας. Μπορούμε να επιλέξουμε το σε ποια μάτια θα καθρεφτιστούμε και να αποφασίσουμε ποιοι θα είμαστε.
7. **Γιατί επιλέξατε να κάνετε γρήγορα περάσματα απ' το παρελθόν στο παρόν και πάλι πίσω;**
8. Με γοητεύει αυτός ο τρόπος αφήγησης. Νομίζω πως επιτρέπει στον αναγνώστη να γνωρίσει καλύτερα τους ήρωες της ιστορίας. Να τους δει σε διαφορετικές φάσεις της ζωής τους κι έτσι να αποκτήσει μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα τόσο της διαδρομής όσο και της προσωπικότητάς τους.
9. **Οι αναγνώστες προς το παρόν έχουν ανταποκριθεί πολύ θετικά, ενώ έχει κεντρίσει το ενδιαφέρον το γεγονός ότι αποκαλύπτεται στο τέλος του βιβλίου ο λόγος που η Στέλλα βρίσκεται στο κελί. Κάνατε αυτή την επιλογή για να κρατήσετε σε εγρήγορση τον αναγνώστη ή για να μην επηρεαστεί στο πώς αντιλαμβάνεται τον χαρακτήρα;**
10. Ισχύουν και τα δύο. Ως αναγνώστρια μου αρέσει να παραμένω σε εγρήγορση. Απολαμβάνω τα στοιχεία μυστηρίου ενός βιβλίου καθώς και το να μπαίνω στον πειρασμό να μαντέψω την εξέλιξη. Ήθελα να το προσφέρω αυτό στους αναγνώστες μου και χαίρομαι αφάνταστα κάθε φορά που συζητώ με αναγνώστες όσο διαβάζουν το βιβλίο και τους ακούω να κάνουν υποθέσεις για το ποια μυστικά κρύβει η Στέλλα και για το τι την οδήγησε

στη φυλακή. Ταυτόχρονα όμως, θέλω η Στέλλα να αποκαλυφθεί σταδιακά στα μάτια του αναγνώστη. Να τη γνωρίσει με το πέρασμα του χρόνου, έτσι όπως γνωρίζουμε πραγματικά έναν άνθρωπο, παρακολουθώντας την εξέλιξη της ζωής του. Πιστεύω βαθιά πως τους ανθρώπους δεν πρέπει να τους κρίνουμε μόνο εκ του αποτελέσματος, αλλά λαμβάνοντας υπόψη μας όλες τις συγκυρίες που τους οδήγησαν σε κάθε δεδομένο αποτέλεσμα. Αυτή την «πολυτέλεια» προσπαθώ να προσφέρω και στη Στέλλα με τα συνεχή flash back στο παρελθόν της.

- 11. Μπορεί ένας άνθρωπος να δραπετεύσει από ένα εφιαλτικό παρελθόν ή θα το κουβαλάει για πάντα μέσα του;**
12. Μόνο η τρέλα και η αμνησία θα μπορούσαν να μας απαλλάξουν απ'το να κουβαλάμε μέσα μας το παρελθόν κι ακόμα κι αυτό είναι αμφίβολο. Όχι, δεν πιστεύω πως παύει κανείς να κουβαλά το παρελθόν του. Ιδίως αν αυτό είναι τραυματικό. Μπορεί, ωστόσο, να το μετουσιώσει σε απόσταγμα σοφίας και ωριμότητας. Αν στην ψυχή μας μπορέσει να εισχωρήσει η συγχώρεση τόσο για τα αδικήματα των άλλων όσο και για τα δικά μας, τότε το τραύμα θα γίνει ένα σημάδι, μια ουλή, που θα μας θυμίζει όσα μάθαμε και θα μας κάνει πιο δυνατούς.
- 13. Πόσο δύσκολο είναι ν' αντικρίσουμε τον πραγματικά μας εαυτό κοιτώντας στον καθρέφτη; Πιστεύετε ότι κοιτάμε το πραγματικό μας είδωλο ή αυτό που θέλουμε να πιστεύουμε ότι είμαστε;**
14. Ο καθρέφτης πάντα είναι παραμορφωτικός, από την ίδια του τη φύση. Ο αντικατοπτρισμός μας είναι πάντα δισδιάστατος και ως τέτοιος είναι πάντα ελλιπής. Του λείπει η διάσταση του βάθους που έχει ο πραγματικός άνθρωπος. Και σε αυτό το βάθος που δεν μπορεί να αποδώσει ο καθρέφτης νομίζω πως κρύβεται η αληθινή μας φύση. Η ελεύθερή μας βούληση. Οι καθρέφτες μας είναι όλοι εκείνοι που στα μάτια τους θα καθρεφτιστούμε από την πρώτη στιγμή της ύπαρξης μας. Τα μάτια της μητέρας μας, του πατέρα μας, των αδελφών, των φίλων, των δασκάλων και φυσικά τα μάτια του έρωτα. Βλέπουμε αυτό που εκείνοι βλέπουν ή έστω αυτό που νομίζουμε ότι βλέπουν και αναπόδραστα προσαρμοζόμαστε σε αυτό. Γινόμαστε αυτό που πιστεύουμε πως βλέπει η μαμά και ο μπαμπάς όταν μας κοιτούν κι αργότερα αυτό που πιστεύουμε πως βλέπει ο έρωτας της ζωής μας. Γι'αυτό και είναι τόσο σημαντικό τα πρώτα μάτια που θα κοιτάξουν ένα

παιδί, να το κοιτάζουν με βαθύ θαυμασμό και σεβασμό. Όσο και να αγαπάμε τα παιδιά μας, συχνά δεν κατορθώνουμε να τα κοιτάξουμε έτσι. Γιατί πάντα παρεμβάλλονται στο βλέμμα μας οι προσωπικές μας ανασφάλειες ή οι ανεκπλήρωτες προσδοκίες μας. Κι έτσι το κάθε παιδί μεγαλώνει έχοντας στο νου του την εικόνα που πείστηκε πως παρουσιάζει. Μια εικόνα που δεν την επέλεξε και που συνήθως είναι πολύ μικρότερης αξίας από την πραγματική απεριόριστη αξία και δυνατότητα που κρύβει ο κάθε άνθρωπος σε αυτήν την τρίτη του διάσταση. Τη διάσταση του βάθους που ποτέ δεν θα δει κοιτώντας στους εξωτερικούς καθρέφτες. Που θα την ανακαλύψει μόνο όταν θα βρει τη δύναμη και τη θέληση να κοιτάξει στον καθρέφτη μέσα του.

- 15. Ο αναγνώστης στο τέλος του βιβλίου πιστεύετε ότι αισθάνεται λύτρωση και δικαίωση ή θεωρείτε πως αυτό είναι κάτι υποκειμενικό;**
16. Δεν θα ήθελα να προκαταβάλω τους αναγνώστες ή να υποθέσω πως θα νιώσουν. Ξέρω πώς ένιωσα εγώ με το τέλος που επέλεξα για το βιβλίο αλλά είναι βέβαιο πως ο κάθε αναγνώστης θα δει κάτι διαφορετικό. Ήδη έχω εκπλαγεί από το πόσο διαφορετικά συναισθήματα μου έχουν περιγράψει όσοι διάβασαν το βιβλίο. Υπάρχουν περιπτώσεις που ρωτάω γεμάτη απορία, «μα τι σε έκανε να νιώσεις έτσι; Σίγουρα μιλάμε για το ίδιο βιβλίο;» Στο τέλος της μέρας όμως, νομίζω πως αυτή είναι και η ομορφιά σε κάθε απόπειρά μας να εκφραστούμε μέσα από την τέχνη. Το ότι αυτό που δημιουργήσες παύει να σου ανήκει αποκλειστικά από τη στιγμή που το μοιράστηκες. Στα μάτια κάθε τρίτου, γίνεται κάτι άλλο, παίρνει άλλο μονοπάτι, αποκτά διαφορετική ταυτότητα. Επομένως δεν μπορώ και δεν επιθυμώ να μαντέψω πως θα νιώσουν οι αναγνώστες μου. Θα ήθελα διακαώς όμως να μάθω από τους ίδιους και χαίρομαι απερίγραπτα όταν επικοινωνούν μαζί μου για να μου πουν τις εντυπώσεις τους.
- 17. Τι να περιμένουμε από εσάς συγγραφικά στο μέλλον; Δουλεύετε πάνω σε κάποια νέα ιδέα;**
18. Ναι φυσικά. Τώρα που έγινε η αρχή, νομίζω πως δεν θα μπορέσω ποτέ να σταματήσω. Η συγγραφή είναι λύτρωση και αιχμαλωσία ταυτόχρονα. Ήδη δουλεύω πάνω στο επόμενο βιβλίο, το οποίο πιστεύω πως μέσα στο 2019 θα έχει ολοκληρωθεί.